

บทที่ 4 ผลการวิจัย

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) เป็นการศึกษาผลของระบบการพยาบาลแบบสนับสนุนและให้ความรู้ต่ออาการผิวน้ำแข็งในผู้ป่วยมะเร็งศีรษะและคอที่ได้รับรังสีรักษา ในแผนกรังสีรักษา โรงพยาบาลวัฒโนสถ ศูนย์การแพทย์โรงพยาบาลกรุงเทพ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นมะเร็งศีรษะและคอที่ได้รับรังสีรักษา ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2557 ถึงเดือนพฤศจิกายน 2557 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ระดับความรุนแรงของการอักเสบของผิวน้ำแข็งภายหลังการได้รับรังสีรักษา

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความรุนแรงการอักเสบของผิวน้ำแข็งภายหลังการได้รับรังสีรักษาในผู้ป่วยมะเร็งศีรษะและคอที่ได้รับรังสีรักษา ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในแต่ละสัปดาห์ คือ สัปดาห์ที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6 และ 7

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมในการศึกษานี้มีทั้งหมด 32 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 16 คน และกลุ่มทดลอง 16 คน โดยกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มมีคุณสมบัติคล้ายคลึงกันมากที่สุดในเรื่องเพศ อายุ โรค การรักษาที่ได้รับและปริมาณรังสีรักษาใกล้เคียงกันคือต่างกันไม่เกิน 500 เซนติเกรย์ ไม่มีประสบการณ์ได้รับรังสีรักษามาก่อนเข้ารับการรักษาครั้งนี้ รวมทั้งได้รับรังสีรักษาสม่ำเสมอ ในระหว่างการรักษา โดยได้นำคุณสมบัติข้อมูลส่วนบุคคล ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ศาสนา ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ โรคประจำตัว ประวัติการได้รับรังสีรักษา ในอดีต พฤติกรรมสุขภาพ ตำแหน่งของโรคมะเร็ง ระยะของโรค การรักษาที่ได้รับก่อน รับการรักษาด้วยรังสี สภาพผิวหนังของผู้ป่วยก่อนได้รับรังสีรักษา ตำแหน่งที่ได้รับการวางแผนการฉายรังสี และปริมาณรังสีทั้งหมดที่ผู้ป่วยได้รับในการวางแผนการฉายรังสี

ข้อมูลส่วนบุคคล	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
เพศ			
ชาย	13(81)	13(81)	26(81)
หญิง	3(19)	3(19)	6(19)
อายุ			
< 35 ปี	1(6.25)	1(6.25)	2(6.25)
36 - 40 ปี	0(0)	1(6.25)	1(3.13)
41 - 45 ปี	3(18.75)	0(0)	3(9.38)
46 - 50 ปี	2(12.50)	1(6.25)	3(9.38)
51 - 55 ปี	5(31.25)	7(43.75)	12(37.5)
56 - 60 ปี	5(31.25)	6(37.5)	11(34.37)
สถานภาพการสมรส			
โสด	1(6.25)	1(6.25)	2(6.25)
คู่	14(87.5)	15(93.75)	29(90.62)
หม้าย/หย่า/แยก	1(6.25)	0(0)	1(3.12)
ศาสนา			
พุทธ	15(93.75)	14(87.5)	29(90.62)
คริสต์	1(6.25)	0(0)	1(3.12)
อิสลาม	0(0)	2(12.5)	2(6.25)
ระดับการศึกษา			
ประถมศึกษา	2(12.5)	2(12.5)	4(12.5)
มัธยมศึกษา	3(18.75)	3(18.75)	6(18.75)
ประกาศนียบัตร/อนุปริญญา	4(25)	5(31.25)	9(28.12)
ปริญญาตรี	7(43.75)	5(31.25)	12(37.5)
สูงกว่าปริญญาตรี	0(0)	1(6.25)	1(3.12)

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	กลุ่มควบคุม จำนวน (ร้อยละ)	กลุ่มทดลอง จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)
อาชีพ			
ค้าขาย	1(6.25)	1(6.25)	2(6.25)
รับจ้าง	2(12.5)	4(25)	6(18.75)
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3(18.75)	6(37.5)	9(28.12)
พระสงฆ์	1(6.25)	0(0)	1(3.12)
ธุรกิจส่วนตัว	8(50)	4(25)	12(37.5)
ค้าขาย	1(6.25)	1(6.25)	2(6.25)
รายได้ (บาท/เดือน)			
≤10,000	2(12.5)	0(0)	2(6.25)
10,001-20,000	1(6.25)	2(12.5)	3(9.37)
20,001-30,000	5(31.25)	10(62.5)	15(46.87)
30,001-40,000	3(18.75)	0(0)	3(9.37)
>40,000	5(31.25)	4(25)	9(28.12)
โรคประจำตัว			
ไม่มี	16(100)	16(100)	32(100)
มี	0(0)	0(0)	0(0)
การได้รับรังสีรักษาในอดีต			
ไม่มี	16(100)	16(100)	32(100)
มี	0(0)	0(0)	0(0)
พฤติกรรมสุขภาพ (อดีต)			
สูบบุหรี่			
ไม่สูบ	6(37.5)	6(37.5)	12(37.5)
สูบ	10(62.5)	10(62.5)	20(62.5)
พฤติกรรมสุขภาพ (ปัจจุบัน)			
สูบบุหรี่			
ไม่สูบ	15(93.75)	15(93.75)	30(93.75)
สูบ	1(6.25)	1(6.25)	2(6.25)

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	กลุ่มควบคุม จำนวน (ร้อยละ)	กลุ่มทดลอง จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)
ดื่มสุรา (อดีต)			
ไม่ดื่ม	9(56.25)	7(43.75)	16(50)
ดื่ม	7(43.75)	9(56.25)	16(50)
ดื่มสุรา (ปัจจุบัน)			
ไม่ดื่ม	16(100)	15(93.75)	31(96.87)
ดื่ม	0(0)	1(6.25)	1(3.12)
ตำแหน่งของโรคมะเร็ง			
ช่องปาก (ลิ้น เหงือก เพดาน)	3(18.75)	3(18.75)	6(18.75)
ออโรฟาริงซ์ (ทอนซิล)	1(6.25)	1(6.25)	2(6.25)
มะเร็งต่อมน้ำลาย	3(18.75)	3(18.75)	6(18.75)
มะเร็งหลังโพรงจมูก	6(37.5)	6(37.5)	12(37.5)
ไฮโปฟาริงซ์ (กล่องเสียง ไพริฟอร์มไซนัส ไฮโปฟาริงซ์)	3(18.75)	3(18.75)	6(18.75)
ระยะของโรค			
ระยะ 1	0 (0)	0 (0)	0 (0)
ระยะ 2	10(62.5)	10(62.5)	20(62.5)
ระยะ 3	6(37.5)	6(37.5)	12(37.5)
ระยะ 4	0(0)	0(0)	0(0)
การรักษาเคยได้รับ/ไม่เคย			
ไม่เคยได้รับ	2(12.5)	2(12.5)	4(12.5)
เคยได้รับ	14(87.5)	14(87.5)	28(87.5)
การผ่าตัด	6(37.5)	6(37.5)	12(37.5)
การรักษาร่วมระหว่างได้รับ	10(62.5)	10(62.5)	20(62.5)
รังสีรักษา (ยาเคมีบำบัด)			
สภาพผิวหนังของผู้ป่วยก่อนได้รับรังสีรักษา			
ไม่มีความผิดปกติ	16(100)	16(100)	32(100)
มีความผิดปกติ	0(0)	0(0)	0(0)

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	กลุ่มควบคุม จำนวน (ร้อยละ)	กลุ่มทดลอง จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)
ตำแหน่งที่ได้รับการวางแผนการฉายรังสี			
1 ตำแหน่ง	16(100)	16(100)	32 (100)
2 ตำแหน่ง	0(0)	0(0)	0(0)
3 ตำแหน่ง	0(0)	0(0)	0(0)
4 ตำแหน่ง	0(0)	0(0)	0(0)
ปริมาณรังสีทั้งหมดที่ผู้ป่วยได้รับในการวางแผนการฉายรังสี (cGy)			
6,000-6,500 (cGy)	0(0)	1(6.25)	1(3.12)
6,501-7,000 (cGy)	14(87.5)	11(68.75)	25(78.12)
7,001-7,500 (cGy)	2(12.5)	4(25)	6(18.75)

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายมากที่สุด ร้อยละ 81 และเพศหญิง ร้อยละ 19 มีอายุระหว่าง 51 - 55 ปีมากที่สุด ร้อยละ 37.5 มีสถานภาพการสมรสคู่มากที่สุด ร้อยละ 90.62 นับถือศาสนาพุทธมากที่สุด ร้อยละ 90.62 ระดับการศึกษาปริญญาตรีมากที่สุด ร้อยละ 37.5 การประกอบอาชีพทำธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด ร้อยละ 37.5 มีรายได้เฉลี่ย 20,001 - 30,000 มากที่สุด ร้อยละ 46.87

สำหรับข้อมูลการเจ็บป่วยของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม พบว่าผู้ป่วยที่ศึกษาไม่มีโรคประจำตัว ร้อยละ 100 ไม่เคยได้รับการรักษาด้วยรังสีมาก่อนการศึกษา ร้อยละ 100 ส่วนพฤติกรรมสุขภาพในปัจจุบันในด้านการสูบบุหรี่ พบว่าไม่สูบบุหรี่มากที่สุด ร้อยละ 93.75 ไม่ดื่มสุรามากที่สุด ร้อยละ 96.87 ส่วนพฤติกรรมสุขภาพในอดีตพบว่า สูบบุหรี่ ร้อยละ 62.5 ดื่มสุรา ร้อยละ 50 สำหรับตำแหน่งของโรคมะเร็ง พบว่าบริเวณหลังโพรงจมูก ร้อยละ 37.5 รองลงมาเป็นมะเร็งช่องปากกับมะเร็งต่อมน้ำลาย ร้อยละ 18.75 ระยะของโรคมะเร็ง พบว่าเป็นระยะที่ 2 มากที่สุด ร้อยละ 62.5 การรักษาที่เคยได้รับ พบว่าเคยได้รับการรักษามาก่อนมากที่สุด ร้อยละ 87.5 การรักษาร่วมระหว่างได้รับรังสีรักษา (ยาเคมีบำบัด) มากที่สุด ร้อยละ 62.5 สภาพผิวหนังของผู้ป่วยก่อนได้รับการรักษา พบว่าไม่มีความผิดปกติ ร้อยละ 100 ตำแหน่งที่ได้รับการฉายรังสีเพียงตำแหน่งเดียว ร้อยละ 100 เมื่อพิจารณาปริมาณรังสีที่ผู้ป่วยได้รับพบว่ากลุ่มตัวอย่างได้รับปริมาณรังสีทั้งหมดในการวางแผนการฉายรังสี อยู่ระหว่าง 6,501 - 7,000 เซนติเกรย์พบมากที่สุด ร้อย 78.12

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบระดับความรุนแรงของการอักเสบของผิวหนังภายหลังการได้รับรังสีรักษา

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความรุนแรงของอาการผิวไหม้ (Burn) ในผู้ป่วยมะเร็งศีรษะและคอที่ได้รับรังสีรักษา

สัปดาห์ที่	ระดับความรุนแรงของอาการผิวไหม้ (Burn) ในกลุ่มตัวอย่างในแต่ละช่วงสัปดาห์			
	ไม่มีอาการ (0) อาการเล็กน้อย (1) อาการปานกลาง (2) อาการรุนแรง (3)			
	กลุ่มควบคุม (n=16)		กลุ่มทดลอง (n=16)	
	Mean	SD	Mean	SD
สัปดาห์ที่ 1	0.00	0.00	0.00	0.00
สัปดาห์ที่ 2	0.19	0.40	0.06	0.25
สัปดาห์ที่ 3	0.81	0.40	0.69	0.48
สัปดาห์ที่ 4	1.31	0.48	1.00	0.37
สัปดาห์ที่ 5	1.94	0.25	1.63	0.50
สัปดาห์ที่ 6	2.56	0.51	2.19	0.40
สัปดาห์ที่ 7	3.00	0.00	2.94	1.25

จากตารางที่ 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับรังสีรักษามีอาการผิวไหม้ (Burn) วิเคราะห์ตามกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

กลุ่มควบคุม

พบว่าค่าเฉลี่ยระดับความรุนแรงของอาการผิวไหม้ (Burn) ในกลุ่มควบคุม พบในสัปดาห์ที่ 2 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.19 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.40 สัปดาห์ที่ 3 อยู่ในระดับมีอาการเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.81 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.40 สัปดาห์ที่ 4 อยู่ในระดับมีอาการปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.31 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48 สัปดาห์ที่ 5 อยู่ในระดับมีอาการรุนแรง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.94 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.25 สัปดาห์ที่ 6 อยู่ในระดับมีอาการรุนแรง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.56 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51 และสัปดาห์ที่ 7 อยู่ในระดับมีอาการรุนแรง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00

กลุ่มทดลอง

พบว่าค่าเฉลี่ยระดับความรุนแรงของอาการผิวไหม้ (Burn) ในกลุ่มทดลอง พบในสัปดาห์ที่ 2 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.06 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.25 สัปดาห์ที่ 3 อยู่ในระดับมีอาการเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.69 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48 สัปดาห์ที่ 4 อยู่ในระดับมีอาการเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.37 สัปดาห์ที่ 5 อยู่ในระดับมีอาการปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.63 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 สัปดาห์ที่ 6 อยู่ในระดับมีอาการปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.19 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.40 และสัปดาห์ที่ 7 อยู่ในระดับมีอาการรุนแรง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.25

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความรุนแรงความแห้งของผิวหนัง (Dryness) ในผู้ป่วยมะเร็งศีรษะและคอที่ได้รับรังสีรักษา

สัปดาห์ที่	ระดับความรุนแรงความแห้งของผิวหนัง (Dryness) ในกลุ่มตัวอย่างในแต่ละช่วงสัปดาห์			
	ไม่มีอาการ (0) อาการเล็กน้อย (1) อาการปานกลาง (2) อาการรุนแรง (3)			
	กลุ่มควบคุม (n=16)		กลุ่มทดลอง (n=16)	
	Mean	SD	Mean	SD
สัปดาห์ที่ 1	0.19	0.40	0.13	0.34
สัปดาห์ที่ 2	0.94	0.25	0.81	0.40
สัปดาห์ที่ 3	1.38	0.50	1.19	0.40
สัปดาห์ที่ 4	2.00	0.00	1.56	0.63
สัปดาห์ที่ 5	2.38	0.50	2.13	0.34
สัปดาห์ที่ 6	2.94	0.25	2.69	0.48
สัปดาห์ที่ 7	3.00	0.00	2.75	0.77

จากตารางที่ 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับรังสีรักษามีความแห้งของผิวหนัง (Dryness) วิเคราะห์ตามกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

กลุ่มควบคุม

พบว่าค่าเฉลี่ยระดับความรุนแรงของความแห้งของผิวหนัง (Dryness) ในกลุ่มควบคุม พบในสัปดาห์ที่ 1 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.19 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.40 สัปดาห์ที่

2 อยู่ในระดับมีอากาศเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.94 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.25 สัปดาห์ที่ 3 อยู่ในระดับมีอากาศเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.38 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 สัปดาห์ที่ 4 อยู่ในระดับมีอากาศปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 สัปดาห์ที่ 5 อยู่ในระดับมีอากาศปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 สัปดาห์ที่ 6 อยู่ในระดับมีอากาศรุนแรง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.25 และสัปดาห์ที่ 7 อยู่ในระดับมีอากาศรุนแรง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00

กลุ่มทดลอง

พบว่าค่าเฉลี่ยระดับความรุนแรงของความแห้งของผิวหนัง (Dryness) ในกลุ่มทดลอง พบในสัปดาห์ที่ 1 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.34 สัปดาห์ที่ 2 อยู่ในระดับมีอากาศเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.81 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.40 สัปดาห์ที่ 3 อยู่ในระดับมีอากาศเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.19 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.40 สัปดาห์ที่ 4 อยู่ในระดับมีอากาศเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.56 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 สัปดาห์ที่ 5 อยู่ในระดับมีอากาศปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.34 สัปดาห์ที่ 6 อยู่ในระดับมีอากาศรุนแรง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.69 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48 และสัปดาห์ที่ 7 อยู่ในระดับมีอากาศรุนแรง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.77

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความรุนแรงการหลุดลอกของผิวหนัง (Dry desquamation) ในผู้ป่วยมะเร็งศีรษะและคอที่ได้รับรังสีรักษา

สัปดาห์ที่	ระดับความรุนแรงการหลุดลอกของผิวหนัง (Dry desquamation) ในกลุ่มตัวอย่างในแต่ละช่วงสัปดาห์			
	ไม่มีอาการ (0) อาการเล็กน้อย (1) อาการปานกลาง (2) อาการรุนแรง (3)			
	กลุ่มควบคุม (n=16)		กลุ่มทดลอง (n=16)	
	Mean	SD	Mean	SD
สัปดาห์ที่ 1	0.00	0.00	0.00	0.00
สัปดาห์ที่ 2	0.00	0.00	0.00	0.00
สัปดาห์ที่ 3	0.06	0.25	0.00	0.00
สัปดาห์ที่ 4	0.19	0.40	0.00	0.00
สัปดาห์ที่ 5	0.75	0.45	0.44	0.51
สัปดาห์ที่ 6	1.13	0.50	0.88	0.62
สัปดาห์ที่ 7	1.53	0.64	1.50	0.73

จากตารางที่ 4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับรังสีรักษามีการหลุดลอกของผิวหนัง (Dry desquamation) วิเคราะห์ตามกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

กลุ่มควบคุม

พบว่าค่าเฉลี่ยระดับความรุนแรงการหลุดลอกของผิวหนัง (Dry desquamation) ในกลุ่มควบคุม ในสัปดาห์ที่ 1 ถึง สัปดาห์ที่ 2 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.00 สัปดาห์ที่ 3 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.06 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.25 สัปดาห์ที่ 4 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.19 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.40 สัปดาห์ที่ 5 อยู่ในระดับมีอาการเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.75 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.45 สัปดาห์ที่ 6 อยู่ในระดับมีอาการเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 และสัปดาห์ที่ 7 อยู่ในระดับมีอาการเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.53 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64

กลุ่มทดลอง

พบว่าค่าเฉลี่ยระดับความรุนแรงการหลุดลอกของผิวหนัง (Dry esquamation) ในกลุ่มทดลอง ในสัปดาห์ที่ 1 ถึง สัปดาห์ที่ 4 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.00 สัปดาห์ที่ 5 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.44 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51

สัปดาห์ที่ 6 อยู่ในระดับมีอาการเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.88 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62 และ สัปดาห์ที่ 7 อยู่ในระดับมีอาการเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.73

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความรุนแรงรอยเกา (Excoriation) ใน ผู้ป่วยมะเร็งศีรษะและคอที่ได้รับรังสีรักษา

สัปดาห์ที่	ระดับความรุนแรงรอยเกา (Excoriation) ในกลุ่มตัวอย่างในแต่ละช่วงสัปดาห์			
	ไม่มีอาการ (0) อาการเล็กน้อย (1) อาการปานกลาง (2) อาการรุนแรง (3)			
	กลุ่มควบคุม (n=16)		กลุ่มทดลอง (n=16)	
	Mean	SD	Mean	SD
สัปดาห์ที่ 1	0.00	0.00	0.00	0.00
สัปดาห์ที่ 2	0.00	0.00	0.00	0.00
สัปดาห์ที่ 3	0.00	0.00	0.00	0.00
สัปดาห์ที่ 4	0.00	0.00	0.00	0.00
สัปดาห์ที่ 5	0.00	0.00	0.00	0.00
สัปดาห์ที่ 6	0.13	0.34	0.00	0.00
สัปดาห์ที่ 7	0.20	0.41	0.00	0.00

จากตารางที่ 5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับรังสีรักษามีความรุนแรงรอยเกา (Excoriation) วิเคราะห์ตามกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

กลุ่มควบคุม

พบว่าค่าเฉลี่ยระดับความรุนแรงของรอยเกา (Excoriation) ในกลุ่มควบคุม สัปดาห์ที่ 1 ถึงสัปดาห์ที่ 5 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.00 สัปดาห์ที่ 6 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.34 และสัปดาห์ที่ 7 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.20 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.41

กลุ่มทดลอง

พบว่าค่าเฉลี่ยระดับความรุนแรงของรอยเกา (Excoriation) ในกลุ่มทดลอง สัปดาห์ที่ 1 ถึง สัปดาห์ที่ 7 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.00

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการเกิดเม็ดตุ่มพอง (Vesiculation) ในผู้ป่วยมะเร็งศีรษะและคอที่ได้รับรังสีรักษา

ระดับความรุนแรงการเกิดเม็ดตุ่มพอง (Vesiculation) ในกลุ่มตัวอย่างในแต่ละช่วงสัปดาห์				
สัปดาห์ที่	ไม่มีอาการ (0) อาการเล็กน้อย (1) อาการปานกลาง (2) อาการรุนแรง (3)			
	กลุ่มควบคุม (n=16)		กลุ่มทดลอง (n=16)	
	Mean	SD	Mean	SD
สัปดาห์ที่ 1	0.00	0.00	0.00	0.00
สัปดาห์ที่ 2	0.00	0.00	0.00	0.00
สัปดาห์ที่ 3	0.00	0.00	0.00	0.00
สัปดาห์ที่ 4	0.00	0.00	0.00	0.00
สัปดาห์ที่ 5	0.00	0.00	0.00	0.00
สัปดาห์ที่ 6	0.06	0.25	0.00	0.00
สัปดาห์ที่ 7	0.13	0.52	0.00	0.00

จากตารางที่ 6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับรังสีรักษามีระดับความรุนแรงการเกิดเม็ดตุ่มพอง (Vesiculation) วิเคราะห์ตามกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

กลุ่มควบคุม

พบว่าค่าเฉลี่ยระดับความรุนแรงการเกิดเม็ดตุ่มพอง (Vesiculation) ในกลุ่มควบคุม สัปดาห์ที่ 1 ถึงสัปดาห์ที่ 5 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.00 สัปดาห์ที่ 6 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.06 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.25 และสัปดาห์ที่ 7 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52

กลุ่มทดลอง

พบว่าระดับความรุนแรงการเกิดเม็ดตุ่มพอง (Vesiculation) ในกลุ่มทดลอง สัปดาห์ที่ 1 ถึง สัปดาห์ที่ 7 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.00

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการเกิดเม็ดตุ่มหนอง (Pustulation) ในผู้ป่วยมะเร็งศีรษะและคอที่ได้รับรังสีรักษา

สัปดาห์ที่	ระดับความรุนแรงการเกิดเม็ดตุ่มหนอง (Pustulation) ในกลุ่มตัวอย่างในแต่ละช่วงสัปดาห์			
	ไม่มีอาการ (0) อาการเล็กน้อย (1) อาการปานกลาง (2) อาการรุนแรง (3)			
	กลุ่มควบคุม (n=16)		กลุ่มทดลอง (n=16)	
	Mean	SD	Mean	SD
สัปดาห์ที่ 1	0.00	0.00	0.00	0.00
สัปดาห์ที่ 2	0.00	0.00	0.00	0.00
สัปดาห์ที่ 3	0.00	0.00	0.00	0.00
สัปดาห์ที่ 4	0.00	0.00	0.00	0.00
สัปดาห์ที่ 5	0.00	0.00	0.00	0.00
สัปดาห์ที่ 6	0.06	0.25	0.00	0.00
สัปดาห์ที่ 7	0.13	0.52	0.00	0.00

จากตารางที่ 7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับรังสีรักษามีระดับการเกิดเม็ดตุ่มหนอง (Pustulation) วิเคราะห์ตามกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

กลุ่มควบคุม

พบว่าค่าเฉลี่ยระดับความรุนแรงระดับการเกิดเม็ดตุ่มหนอง (Pustulation) ในกลุ่มควบคุม สัปดาห์ที่ 1 ถึงสัปดาห์ที่ 5 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.00 สัปดาห์ที่ 6 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.06 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.25 และสัปดาห์ที่ 7 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52

กลุ่มทดลอง

พบว่าระดับความรุนแรงระดับการเกิดเม็ดตุ่มหนอง (Pustulation) ในกลุ่มทดลอง สัปดาห์ที่ 1 ถึงสัปดาห์ที่ 7 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.00

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับผิวพองแตกเป็นแผล (Moist desquamation) ในผู้ป่วยมะเร็งศีรษะและคอที่ได้รับรังสีรักษา

สัปดาห์ที่	ระดับความรุนแรงการเกิดผิวพองแตกเป็นแผล (Moistdesquamation) ในกลุ่มตัวอย่างในแต่ละช่วงสัปดาห์			
	ไม่มีอาการ (0) อาการเล็กน้อย (1) อาการปานกลาง (2) อาการรุนแรง (3)			
	กลุ่มควบคุม (n=16)		กลุ่มทดลอง (n=16)	
	Mean	SD	Mean	SD
สัปดาห์ที่ 1	0.00	0.00	0.00	0.00
สัปดาห์ที่ 2	0.00	0.00	0.00	0.00
สัปดาห์ที่ 3	0.00	0.00	0.00	0.00
สัปดาห์ที่ 4	0.00	0.00	0.00	0.00
สัปดาห์ที่ 5	0.13	0.34	0.00	0.00
สัปดาห์ที่ 6	0.31	0.48	0.19	0.40
สัปดาห์ที่ 7	0.44	0.73	0.25	0.58

จากตารางที่ 8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับรังสีรักษามีระดับผิวพองแตกเป็นแผล (Moist desquamation) วิเคราะห์ตามกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

กลุ่มควบคุม

พบว่าค่าเฉลี่ยระดับความรุนแรงผิวพองแตกเป็นแผล (Moistdesquamation) ในกลุ่มควบคุม สัปดาห์ที่ 1 ถึงสัปดาห์ที่ 4 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.00 สัปดาห์ที่ 5 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.34 สัปดาห์ที่ 6 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.31 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48 และสัปดาห์ที่ 7 มีอยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.44 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.73

กลุ่มทดลอง

พบว่าค่าเฉลี่ยระดับความรุนแรงผิวพองแตกเป็นแผล (Moistdesquamation) ในกลุ่มทดลอง สัปดาห์ที่ 1 ถึงสัปดาห์ที่ 5 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.00 สัปดาห์ที่ 6 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.19 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.40 และสัปดาห์ที่ 7 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.25 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความรุนแรงของอาการรบกวนเล็กน้อย (Paresthesia) ในผู้ป่วยมะเร็งศีรษะและคอที่ได้รับรังสีรักษา

สัปดาห์ที่	ระดับความรุนแรงของอาการรบกวนเล็กน้อย (Paresthesia) ในกลุ่มตัวอย่างในแต่ละช่วงสัปดาห์			
	ไม่มีอาการ (0) อาการเล็กน้อย (1) อาการปานกลาง (2) อาการรุนแรง (3)			
	กลุ่มควบคุม (n=16)		กลุ่มทดลอง (n=16)	
	Mean	SD	Mean	SD
สัปดาห์ที่ 1	0.25	0.45	0.06	0.25
สัปดาห์ที่ 2	0.88	0.34	0.75	0.45
สัปดาห์ที่ 3	1.31	0.48	1.06	0.44
สัปดาห์ที่ 4	1.81	0.40	1.38	0.62
สัปดาห์ที่ 5	2.13	0.34	1.81	0.40
สัปดาห์ที่ 6	2.63	0.50	2.13	0.50
สัปดาห์ที่ 7	2.93	0.26	2.63	0.62

จากตารางที่ 9 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับรังสีรักษามีระดับความรุนแรงอาการรบกวนเล็กน้อย (Paresthesia) วิเคราะห์ตามกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

กลุ่มควบคุม

พบว่าค่าเฉลี่ยระดับความรุนแรงอาการรบกวนเล็กน้อย (Paresthesia) ในกลุ่มควบคุม พบในสัปดาห์ที่ 1 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.25 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.45 สัปดาห์ที่ 2 อยู่ในระดับมีอาการเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.88 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.34 สัปดาห์ที่ 3 อยู่ในระดับมีอาการเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.31 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48 สัปดาห์ที่ 4 อยู่ในระดับมีอาการปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.81 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.40 สัปดาห์ที่ 5 อยู่ในระดับมีอาการปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.34 สัปดาห์ที่ 6 อยู่ในระดับมีอาการรุนแรง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.63 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 และสัปดาห์ที่ 7 อยู่ในระดับมีอาการรุนแรง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.26

กลุ่มทดลอง

พบว่าค่าเฉลี่ยระดับความรุนแรงอาการรบกวนเล็กน้อย (Paresthesia) ในกลุ่มทดลอง พบในสัปดาห์ที่ 1 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.06 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.25

สัปดาห์ที่ 2 อยู่ในระดับมีอาการเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.75 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.45
 สัปดาห์ที่ 3 อยู่ในระดับมีอาการเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.06 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.44
 สัปดาห์ที่ 4 อยู่ในระดับมีอาการเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.38 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62
 สัปดาห์ที่ 5 อยู่ในระดับมีอาการปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.81 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.40
 สัปดาห์ที่ 6 อยู่ในระดับมีอาการปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50
 และสัปดาห์ที่ 7 มีอยู่ในระดับมีอาการรุนแรง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.63 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความรุนแรงของอาการคัน (Itching) ในผู้ป่วยมะเร็งศีรษะและคอที่ได้รับรังสีรักษา

สัปดาห์ที่	ระดับความรุนแรงของอาการคัน (Itching) ในกลุ่มตัวอย่างในแต่ละช่วงสัปดาห์			
	ไม่มีอาการ (0) อาการเล็กน้อย (1) อาการปานกลาง (2) อาการรุนแรง (3)			
	กลุ่มควบคุม (n=16)		กลุ่มทดลอง (n=16)	
	Mean	SD	Mean	SD
สัปดาห์ที่ 1	0.19	0.40	0.06	0.25
สัปดาห์ที่ 2	0.81	0.40	0.69	0.48
สัปดาห์ที่ 3	1.38	0.50	1.06	0.44
สัปดาห์ที่ 4	1.88	0.34	1.38	0.62
สัปดาห์ที่ 5	2.19	0.40	1.81	0.40
สัปดาห์ที่ 6	2.63	0.50	2.25	0.58
สัปดาห์ที่ 7	2.87	0.35	2.63	0.50

จากตารางที่ 10 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับรังสีรักษามีระดับความรุนแรงของอาการคัน (Itching) วิเคราะห์ตามกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

กลุ่มควบคุม

พบว่าค่าเฉลี่ยระดับความรุนแรงของอาการคัน (Itching) ในกลุ่มควบคุม พบในสัปดาห์ที่ 1 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.19 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.40 สัปดาห์ที่ 2 อยู่ในระดับมีอาการเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.81 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.40 สัปดาห์ที่ 3 อยู่ในระดับมีอาการเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.38 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 สัปดาห์ที่ 4 อยู่ในระดับมีอาการปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.88 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.34 สัปดาห์ที่ 5 อยู่ในระดับมีอาการปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.19 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.40 สัปดาห์ที่ 6 อยู่ใน

ระดับมีอาการรุนแรง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.63 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 และสัปดาห์ที่ 7 อยู่ในระดับมีอาการรุนแรง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.35

กลุ่มทดลอง

พบว่าค่าเฉลี่ยระดับความรุนแรงของอาการคัน (Itching) ในกลุ่มทดลอง พบในสัปดาห์ที่ 1 มีอยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.06 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.25 สัปดาห์ที่ 2 อยู่ในระดับมีอาการเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.69 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48 สัปดาห์ที่ 3 อยู่ในระดับมีอาการเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.06 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.44 สัปดาห์ที่ 4 อยู่ในระดับมีอาการเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.38 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62 สัปดาห์ที่ 5 อยู่ในระดับมีอาการปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.81 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.40 สัปดาห์ที่ 6 อยู่ในระดับมีอาการปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 และสัปดาห์ที่ 7 อยู่ในระดับมีอาการรุนแรง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.63 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความรุนแรงของอาการแสบร้อน (Burning) ในผู้ป่วยมะเร็งศีรษะและคอที่ได้รับรังสีรักษา

สัปดาห์ที่	ระดับความรุนแรงของอาการแสบร้อน (Burning) ในกลุ่มตัวอย่างในแต่ละช่วงสัปดาห์			
	ไม่มีอาการ (0) อาการเล็กน้อย (1) อาการปานกลาง (2) อาการรุนแรง (3)			
	กลุ่มควบคุม (n=16)		กลุ่มทดลอง (n=16)	
	Mean	SD	Mean	SD
สัปดาห์ที่ 1	0.00	0.00	0.06	0.25
สัปดาห์ที่ 2	0.19	0.40	0.69	0.48
สัปดาห์ที่ 3	0.50	0.52	1.06	0.44
สัปดาห์ที่ 4	0.81	0.66	1.38	0.62
สัปดาห์ที่ 5	1.44	0.63	1.81	0.40
สัปดาห์ที่ 6	1.96	0.48	2.25	0.58
สัปดาห์ที่ 7	2.00	0.38	2.63	0.50

จากตารางที่ 11 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับรังสีรักษามีระดับความรุนแรงของอาการแสบร้อน (Burning) วิเคราะห์ตามกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

กลุ่มควบคุม

พบว่าค่าเฉลี่ยระดับความรุนแรงของอาการแสบร้อน (Burning) ในกลุ่มควบคุม ในสัปดาห์ที่ 1 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 สัปดาห์ที่ 2 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.19 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.40 สัปดาห์ที่ 3 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52 สัปดาห์ที่ 4 อยู่ในระดับมีอาการเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.81 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.66 สัปดาห์ที่ 5 อยู่ในระดับมีอาการปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.44 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 สัปดาห์ที่ 6 อยู่ในระดับมีอาการปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.96 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48 และสัปดาห์ที่ 7 อยู่ในระดับมีอาการปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.38

กลุ่มทดลอง

พบว่าค่าเฉลี่ยระดับความรุนแรงของอาการแสบร้อน (Burning) ในกลุ่มทดลอง พบในสัปดาห์ที่ 1 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.06 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.25 สัปดาห์ที่ 2 อยู่ในระดับมีอาการเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.69 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48 สัปดาห์ที่ 3 อยู่ในระดับมีอาการเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.06 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.44 สัปดาห์ที่ 4 อยู่ในระดับมีอาการเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.38 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62 สัปดาห์ที่ 5 อยู่ในระดับมีอาการปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.81 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.40 สัปดาห์ที่ 6 อยู่ในระดับมีอาการปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 และสัปดาห์ที่ 7 อยู่ในระดับมีอาการรุนแรง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.63 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50

ความรู้สึกของผู้ป่วยต่อผิวหนังบริเวณที่รับรังสี เมื่อฉายรังสีครบ

การศึกษาความรู้สึกของผู้ป่วยมะเร็งศีรษะและคอที่ได้รับรังสีรักษา โดยการสัมภาษณ์ ความรู้สึกเมื่อผู้ป่วยฉายรังสีครบโดย แบ่งเป็นผู้ป่วยกลุ่มทดลองและผู้ป่วยกลุ่มควบคุม ตามความรู้สึก ที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้ ตามตารางที่ 12

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละ ความรู้สึกของผู้ป่วยต่อผิวหนังบริเวณที่รับรังสี เมื่อฉายรังสีครบ

ความรู้สึกต่อผิวหนังบริเวณที่รับรังสีรักษา	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
	(n=16)	(n=16)
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
ความรู้สึกของผู้ป่วยต่อผิวหนังบริเวณที่รับรังสี		
1. ความรู้สึกพึงพอใจ	4(25)	15(93.75)
เหตุผล		
1.1 คิดว่าผลข้างเคียงจะมากกว่านี้	0(0)	1(6.25)
1.2 รู้สึกว่าเป็นเรื่องธรรมดา	0(0)	1(6.25)
1.3 ทราบล่วงหน้าว่าจะเกิดผลข้างเคียงในการฉายรังสี	0(0)	1(6.25)
1.4 ผิวคล้ำ/ไหม้ไม่มาก	0(0)	1(6.25)
1.5 ผิวคล้ำไม่มาก	0(0)	1(6.25)
1.6 อาการคันไม่มาก	0(0)	1(6.25)
1.7 อาการไม่มาก	0(0)	2(12.5)
1.8 อาการผิวแห้งไม่มาก	1(6.25)	0(0)
1.9 ไม่ตอบ	3(18.75)	8(50)
2. ความรู้สึกไม่พึงพอใจ	13(81.25)	1(6.25)
เหตุผล		
2.1 คันแต่เกาไม่ได้	1(6.25)	0(0)
2.2 ไม่สุขสบาย	1(6.25)	0(0)
2.3 ผิวคล้ำ/ไหม้	4(25)	1(6.25)
2.4 อาการคันมาก	8(50)	0(0)
2.5 ไม่ตอบ	2(12.5)	0(0)

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ความรู้สึกต่อผิวหนังบริเวณที่รับรังสีรักษา	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
	(n=16) จำนวน (ร้อยละ)	(n=16) จำนวน (ร้อยละ)
ท่านรู้สึกอย่างไรต่อการปฏิบัติตนเองตามคำแนะนำของ		
พยาบาลในการดูแลผิวหนังบริเวณที่รับรังสีรักษา		
1. ความรู้สึกพึงพอใจ	14(87.5)	15(93.75)
1.1 พยาบาล/เจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลดีเพียงพอ	2(12.5)	3(18.75)
1.2 ทราบล่วงหน้าว่าสักระยะผลข้างเคียงจะหายไป	0(0)	1(6.25)
1.3 หากปฏิบัติตามจะทำให้ผลข้างเคียงน้อยลง	0(0)	1(6.25)
1.4 ทำให้ทราบล่วงหน้าว่าผิวที่ดำจะหาย	0(0)	1(6.25)
1.5 ไม่ตอบ	12(75)	9(56.25)
2. ความรู้สึกไม่พึงพอใจ		
2.1 ไม่ตอบ	2(12.5)	1(6.25)
ความรู้สึกต่อการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ประจำวัน		
1. ความรู้สึกพึงพอใจ	8(50)	13(81.25)
1.1 ก็พักผ่อนได้	0(0)	1(6.25)
2.1 ไม่ตอบ	8(50)	12(75)
2. ความรู้สึกไม่พึงพอใจ	9(56.25)	6(37.5)
2.1 อ่อนล้า อ่อนเพลีย	3(18.75)	2(12.5)
2.2 ทำให้ต้องพักผ่อน ไม่ได้ทำงาน	1(6.25)	0(0)
2.3 รับประทานอาหารมารู้รสชาติ	0(0)	2(12.5)
2.4 การรับกลิ่นเปลี่ยนไป	0(0)	1(6.25)
2.5 ทำให้ทำกิจกรรมได้น้อยลง	1(6.25)	0(0)
2.6 ไม่ตอบ	4(25)	1(6.25)
ความรู้สึกเมื่อต้องเข้าสังคม		
1. ความรู้สึกพึงพอใจ	6(37.5)	15(93.75)
1.1 คนอื่นก็เป็นเหมือนกัน	0(0)	2(12.5)

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ความรู้สึกต่อผิวหนังบริเวณที่รับรังสีรักษา	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง
	(n=16) จำนวน (ร้อยละ)	(n=16) จำนวน (ร้อยละ)
1.2 ธรรมดาเพราะเป็นผู้อยู่ระหว่างการรักษา	0(0)	1(6.25)
1.3 รู้สึกเกือบเหมือนปกติ	0(0)	2(12.5)
1.4 ไม่ตอบ	6(37.5)	11(68.75)
2. ความรู้สึกไม่พึงพอใจ	10(62.5)	1(6.25)
2.1 ทำกิจกรรมได้น้อยลง	1 (6.25)	0(0)
2.2 ไม่มั่นใจที่ผิวดำ/คล้ำ	2 (12.5)	0(0)
2.3 ไม่อยากพบคนภายนอก	2 (12.5)	0(0)
2.4 ไม่อยากออกจากบ้าน	2 (12.5)	0(0)
2.5 ไม่ตอบ	3(18.75)	1 (6.25)

จากตารางที่ 12 พบว่า ในกลุ่มตัวอย่างในด้านความรู้สึกต่อผิวหนังบริเวณที่รับรังสีรักษา มีความรู้สึกพึงพอใจในผู้ป่วยกลุ่มทดลองมากที่สุด ร้อยละ 93.75 มีความพึงพอใจต่อผิวหนังบริเวณที่ฉายรังสี เหตุผลคือ มีอาการไม่มาก ทั้งอาการผิวคล้ำ อาการคัน อาการผิวแห้ง และคาดคิดว่าอาการน่าจะมากกว่านี้ และรู้สึกว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่ทราบก่อนล่วงหน้าว่าจะเกิดอาการข้างเคียง และผู้ป่วยในกลุ่มควบคุม ร้อยละ 25 ที่ตอบแบบสอบถามมีความรู้สึกพึงพอใจ ส่วนความรู้สึกไม่พึงพอใจในผู้ป่วยกลุ่มทดลองพบว่าร้อยละ 6.25 ที่รู้สึกไม่พึงพอใจต่อผิวหนังบริเวณที่ฉายรังสี เหตุผลคือ มีอาการผิวคล้ำ และในผู้ป่วยกลุ่มควบคุมพบมากที่สุดร้อยละ 81.25 ที่รู้สึกไม่พึงพอใจต่อผิวหนังบริเวณที่ฉายรังสี เหตุผลคือ มีอาการคันมากถึงร้อยละ 50 และยังคงบริเวณที่คันไม่ได้ มีอาการไม่สุขสบาย ผิวคล้ำมาก ด้านการปฏิบัติตนเองตามคำแนะนำของพยาบาลในการดูแลผิวหนังบริเวณที่รับรังสีรักษา พบว่า ความรู้สึกพึงพอใจในผู้ป่วยกลุ่มทดลองมากที่สุดร้อยละ 93.75 และผู้ป่วยกลุ่มควบคุมร้อยละ 87.5 มีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติตนเอง ตามคำแนะนำของพยาบาลในการดูแลผิวหนังบริเวณที่รับรังสีรักษาเหตุผลคือ พยาบาล/เจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลดีเพียงพอ ถ้าปฏิบัติตามคำแนะนำผลข้างเคียงจะน้อยลง ทำให้ทราบล่วงหน้าว่าผลข้างเคียงจะดีขึ้น ส่วนความรู้สึกไม่พึงพอใจ ไม่พบว่าผู้ป่วยกลุ่มทดลองและผู้ป่วยกลุ่มควบคุม ที่รู้สึกไม่พึงพอใจต่อการปฏิบัติตนเองตามคำแนะนำของพยาบาลในการดูแลผิวหนังบริเวณที่รับรังสีรักษา ด้านความรู้สึกเมื่อต้องเข้าสังคม พบว่า ความรู้สึกพึงพอใจในผู้ป่วยกลุ่มทดลองร้อยละมากที่สุดร้อยละ 93.75 และผู้ป่วยกลุ่มควบคุมร้อยละ 37.5 มีความพึงพอใจใน

ความรู้สึกเมื่อต้องเข้าสังคม เหตุผลคือ คนอื่นก็เป็นเหมือนกัน เป็นธรรมดาเพราะอยู่ระหว่างการรักษา และรู้สึกเหมือนปกติ ในส่วนความรู้สึกไม่พึงพอใจพบ ในผู้ป่วยกลุ่มทดลองร้อยละ 6.25 และผู้ป่วยกลุ่มควบคุมมากที่สุดร้อยละ 62.5 มีความรู้สึกไม่พึงพอใจในความรู้สึกเมื่อต้องเข้าสังคม เหตุผลคือ ไม่มั่นใจที่ผิวคล้ำ ไม่อยากออกจากบ้าน ทำกิจกรรมได้น้อยลง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างระดับความรุนแรงของการอักเสบของผิวหนัง ภายหลังการได้รับรังสีรักษาในผู้ป่วยมะเร็งศีรษะและคอที่ได้รับรังสีรักษาระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในแต่ละสัปดาห์ คือ สัปดาห์ที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6 และ 7

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยระดับความรุนแรงของอาการผิวหนังอักเสบ ในผู้ป่วยมะเร็งศีรษะและคอที่ได้รับรังสีรักษาในกลุ่มควบคุม ในแต่ละสัปดาห์ตามอาการผิวหนังอักเสบ

อาการผิวหนัง อักเสบ	ระดับความรุนแรงของอาการผิวหนังอักเสบ ในกลุ่มควบคุมแต่ละช่วงสัปดาห์						
	ไม่มีอาการ (0) อาการเล็กน้อย (1) อาการปานกลาง (2) อาการรุนแรง (3)						
	สัปดาห์ ที่ 1	สัปดาห์ ที่ 2	สัปดาห์ ที่ 3	สัปดาห์ ที่ 4	สัปดาห์ ที่ 5	สัปดาห์ ที่ 6	สัปดาห์ ที่ 7
	M(SD)	M(SD)	M(SD)	M(SD)	M(SD)	M(SD)	M(SD)
1.อาการผิว ไหม้	0.00(0.00)	0.19(0.40)	0.81(0.40)	1.31(0.48)	1.94(0.25)	2.56(0.51)	3.00(0.00)
2.ความแห้ง ของผิวหนัง	0.19(0.40)	0.94(0.25)	1.38(0.50)	2.00(0.00)	2.38(0.50)	2.94(0.25)	3.00(0.00)
3.การหลุดลอก ของผิวหนัง	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.06(0.25)	0.19(0.40)	0.75(0.45)	1.13(0.50)	1.53(0.64)
4.รอยเกา	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.13(0.34)	0.20(0.41)
5.การเกิดเม็ด ตุ่มพอง	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.06(0.25)	0.13(0.52)
6.การเกิดเม็ด ตุ่มหนอง	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.06(0.25)	0.13(0.52)
7.ผิวพองแตก เป็นแผล	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.13(0.34)	0.31(0.48)	0.44(0.73)
8.อาการ รบกวน เล็กน้อย	0.25(0.45)	0.88(0.34)	1.31(0.48)	1.81(0.40)	2.13(0.34)	2.63(0.50)	2.93(0.26)
9.อาการคัน	0.19(0.40)	0.81(0.40)	1.38(0.50)	1.88(0.34)	2.19(0.40)	2.63(0.50)	2.87(0.35)
10.อาการสับ ร้อน	0.00(0.00)	0.19(0.40)	0.50(0.52)	0.81(0.66)	1.44(0.63)	1.69(0.48)	2.00(0.38)

สัปดาห์ที่ 7 อยู่ในระดับมีอาการปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38 และจะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยระดับความรุนแรงเพิ่มขึ้นในทุกสัปดาห์

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความรุนแรงของอาการผิวหนังอักเสบ ในผู้ป่วยมะเร็งศีรษะและคอที่ได้รับรังสีรักษาในกลุ่มทดลอง

ระดับความรุนแรง	ระดับความรุนแรงของอาการผิวหนังอักเสบ ในกลุ่มทดลองแต่ละช่วงสัปดาห์						
	ไม่มีอาการ (0) อาการเล็กน้อย (1) อาการปานกลาง (2) อาการรุนแรง (3)						
	สัปดาห์ที่ 1	สัปดาห์ที่ 2	สัปดาห์ที่ 3	สัปดาห์ที่ 4	สัปดาห์ที่ 5	สัปดาห์ที่ 6	สัปดาห์ที่ 7
	M(SD)	M(SD)	M(SD)	M(SD)	M(SD)	M(SD)	M(SD)
1.อาการผิวไหม้	0.00(0.00)	0.06(0.25)	0.69(0.48)	1.00(0.37)	1.63(0.50)	2.19(0.40)	2.94(1.25)
2.ความแห้งของผิวหนัง	0.13(0.34)	0.81(0.40)	1.19(0.40)	1.56(0.63)	2.13(0.34)	2.69(0.48)	2.75(0.77)
3.การหลุดลอกของผิวหนัง	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.44(0.51)	0.88(0.62)	1.50(0.73)
4.รอยเกา	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.00(0.00)
5.การเกิดเม็ดตุ่มพอง	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.00(0.00)
6.การเกิดเม็ดตุ่มหนอง	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.00(0.00)
7.ผิวพองแตกเป็นแผล	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.00(0.00)	0.19(0.40)	0.25(0.58)
8.อาการรบกวนเล็กน้อย	0.06(0.25)	0.75(0.45)	1.06(0.44)	1.38(0.62)	1.81(0.40)	2.13(0.50)	2.63(0.62)
9.อาการคัน	0.06(0.25)	0.69(0.48)	1.06(0.44)	1.38(0.62)	1.81(0.40)	2.25(0.58)	2.63(0.50)
10.อาการแสบร้อน	0.00(0.00)	0.06(0.25)	0.31(0.48)	0.69(0.48)	0.94(0.57)	1.50(0.73)	1.75(0.58)

จากตารางที่ 14 พบว่า ในกลุ่มทดลองผู้ป่วยมะเร็งศีรษะและคอที่ได้รับรังสีรักษาและได้รับการดูแลตามระบบการพยาบาลแบบสนับสนุนและให้ความรู้ต่ออาการผิวหนังอักเสบ มีค่าเฉลี่ยระดับความรุนแรงของอาการผิวหนังอักเสบเพิ่มขึ้นตามระยะเวลา โดยพบว่าอาการผิวไหม้ในสัปดาห์ที่ 1 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.00 สัปดาห์ที่ 2 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.06 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.25 สัปดาห์ที่ 3 อยู่ในระดับมีอาการเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.69 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 สัปดาห์ที่ 4 อยู่ในระดับมีอาการเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.37 สัปดาห์ที่ 5 อยู่ในระดับมีอาการปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.63 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50

อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.06 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.25 สัปดาห์ที่ 2 อยู่ในระดับมีอาการเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.69 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 สัปดาห์ที่ 3 อยู่ในระดับมีอาการเล็กน้อย โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.06 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.44 สัปดาห์ที่ 4 อยู่ในระดับมีอาการเล็กน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.38 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 สัปดาห์ที่ 5 อยู่ในระดับมีอาการปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.81 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40 สัปดาห์ที่ 6 อยู่ในระดับมีอาการปานกลาง โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 และสัปดาห์ที่ 7 อยู่ในระดับมีอาการรุนแรง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.63 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 ส่วนอาการแสบร้อน สัปดาห์ที่ 1 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.00 สัปดาห์ที่ 2 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.06 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.25 สัปดาห์ที่ 3 อยู่ในระดับไม่มีอาการ โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.31 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 สัปดาห์ที่ 4 อยู่ในระดับมีอาการเล็กน้อย โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.69 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 สัปดาห์ที่ 5 อยู่ในระดับมีอาการเล็กน้อย โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.94 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 สัปดาห์ที่ 6 อยู่ในระดับมีอาการเล็กน้อย โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 และสัปดาห์ที่ 7 อยู่ในระดับมีอาการปานกลาง โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.75 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 และจะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยระดับความรุนแรงเพิ่มขึ้นในทุกสัปดาห์

ตารางที่ 15 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนค่าเฉลี่ยระดับความรุนแรงของการอักเสบของผิวหนังภายหลังการได้รับรังสีรักษาในผู้ป่วยมะเร็งศีรษะและคอระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง พบว่าระดับความรุนแรงของการอักเสบของผิวหนังภายหลังการได้รับรังสีรักษาในผู้ป่วยมะเร็งศีรษะและคอระหว่างกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันกับกลุ่มทดลอง ตามระยะเวลาการทดลอง เมื่อนำเสนอเป็นกราฟแสดงการเปลี่ยนแปลงของคะแนนค่าเฉลี่ยระดับความรุนแรงของการอักเสบของผิวหนังภายหลังการได้รับรังสีรักษา พบว่าคะแนนค่าเฉลี่ยระดับความรุนแรงของการอักเสบของผิวหนังภายหลังการได้รับรังสีรักษา มีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงในสัปดาห์ที่ 4 ของการรักษา โดยกลุ่มควบคุมมีแนวโน้มของคะแนนค่าเฉลี่ยระดับความรุนแรงของการอักเสบของผิวหนังภายหลังการได้รับรังสีรักษาสูงกว่ากลุ่มทดลอง ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของระดับความรุนแรงของการอักเสบของผิวหนัง ภายหลังจากได้รับรังสีรักษาในผู้ป่วยมะเร็งศีรษะและคอระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในแต่ละสัปดาห์เป็นรายคู่ในแต่ละช่วงสัปดาห์ โดยใช้สถิติ ANOVA Repeated Measures

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F ^a	p-value
เวลา (Time)	118.61	1.00	118.61	31.04	<0.001***
ความคลาดเคลื่อน (Time)	57.32	15.00	3.82		
กลุ่ม (Group)	5,603.80	3.24	1,728.68	548.18	<0.001***
ความคลาดเคลื่อน (Group)	153.34	48.63	3.15		
เวลา*กลุ่ม (Time* Group)	28.36	4.17	6.81	3.66	<0.001***
ความคลาดเคลื่อน (Interaction)	116.21	62.49	1.86		

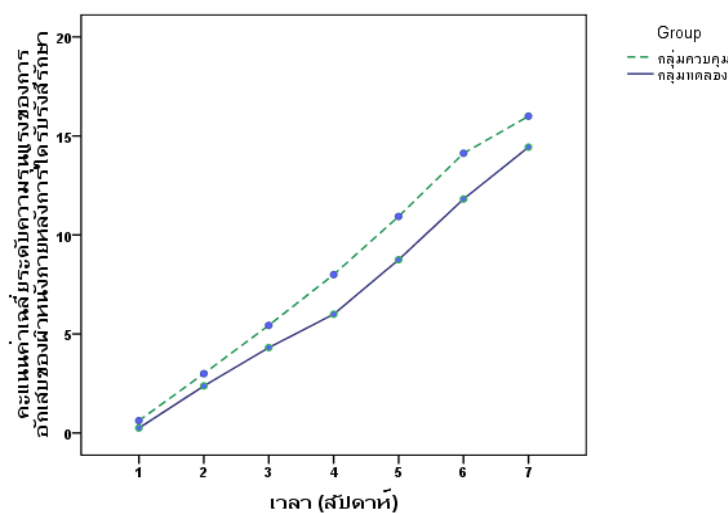
** P < 0.05

SS = Sum of squares; df = degrees of freedom; MS = Mean square

F^a = Greenhouse-Geisser correction was used to reduce type I error

แผนภูมิที่ 4 การเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยระดับความรุนแรงการอักเสบของผิวหนังภายหลังจากได้รับรังสีรักษาในผู้ป่วยมะเร็งศีรษะและคอระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแต่ละสัปดาห์ จำนวน 7 สัปดาห์

เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความรุนแรงของการอักเสบของผิวหนัง ภายหลังจากได้รับรังสีรักษา

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของระดับความรุนแรงการอักเสบผิวหนังภายหลังการได้รับรังสีรักษาในผู้ป่วยมะเร็งศีรษะและคอ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้สถิติ ANOVA Repeated Measures

แหล่งความแปรปรวน	Treatment	Time	SS	df	F ^a	p-value
Treatment * Time	Linear	Linear	18.28	1.00	13.29	<0.002***
		Quadratic	6.48	1.00	2.86	0.111
Error	Linear	Linear	20.64	15.00	1.37	
		Quadratic	33.89	15.00	2.26	

** P < 0.05

จากตารางที่ 16 พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับความรุนแรงของการอักเสบของผิวหนังภายหลังการได้รับรังสีรักษาในผู้ป่วยมะเร็งศีรษะและคอระหว่างกลุ่มควบคุมที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ และกลุ่มทดลองที่ได้รับการพยาบาลแบบสนับสนุนและให้ความรู้ต่ออาการผิวหนังอักเสบ มีความแตกต่างกัน ตามระยะเวลาการทดลอง และมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงแบบไม่เป็นเส้นตรง (Linear) (F=13.26, p-value <0.002) แต่เป็นเส้นโค้ง (Quadratic) (F=2.86, p-value 0.111) โดยพบว่า ระยะเวลาเริ่มต้นมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน ในช่วงสัปดาห์ที่ 4 ของการทดลอง กลุ่มควบคุมที่ได้รับการพยาบาลแบบปกติมีระดับความรุนแรงของการอักเสบของผิวหนังภายหลังการได้รับรังสีรักษา มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงแตกต่างกับกลุ่มทดลองที่ได้รับการพยาบาลแบบสนับสนุนและให้ความรู้ต่ออาการผิวหนังอักเสบ

พบว่าจากสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผู้ป่วยมะเร็งศีรษะและคอที่ได้รับรังสีรักษาในกลุ่มที่ได้รับระบบการพยาบาลแบบสนับสนุนและให้ความรู้ จะมีระดับความรุนแรงของอาการผิวหนังอักเสบต่ำกว่ากลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่าผู้ป่วยมะเร็งศีรษะและคอที่ได้รับรังสีรักษาในกลุ่มที่ได้รับระบบการพยาบาลแบบสนับสนุนและให้ความรู้ ที่เป็นกลุ่มทดลอง มีค่าเฉลี่ยระดับความรุนแรงของการอักเสบของผิวหนังภายหลังการได้รับรังสีรักษาในผู้ป่วยมะเร็งศีรษะและคอต่ำกว่ากลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติที่เป็นกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่าผู้ป่วยมะเร็งศีรษะและคอที่เป็นกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยระดับความรุนแรงของอาการผิวหนังอักเสบต่ำกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งพบการเปลี่ยนแปลงของคะแนนค่าเฉลี่ยระดับความรุนแรงของการอักเสบของผิวหนังภายหลังการได้รับรังสีในช่วงเวลาสัปดาห์ที่ 4 ของการทดลอง